

عنوان مقاله:

طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده به واسطه مدیریت شهری در شهر شیراز

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فیروز پارسانژاد - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، شهرداری شیراز

محمد حیدری - کارشناس ارشد معماری، شهرداری شیراز

سارا قاضی - کارشناس ارشد معماری، شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

شهر شیراز به عنوان یکی از شهرهای بزرگ کشور از دیرباز، آباد و مسکونی بوده است و دارای تاریخی بس طولانی در سکونت می باشد. ویژگیهای سکونتگاهی این ناحیه، در طول تاریخ دستخوش تغییراتی شده است اما از حدود دویست سال پیش، شیراز به تدریج رشد یافته و به فاصله چند دهه این شهر کوچک به یک کلانشهر بزرگ تبدیل شده است. گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه در شیراز باعث شکل گیری بافتهای فرسوده در آن گشته است که فاقد حیات کالبدی و اجتماعی، اقتصادی میباشند و قسمت های وسیعی از محلات شهری شیراز را دربر گرفته اند. از جمله راهکارهایی که برای بهبود وضعیت بافت های فرسوده طی چند سال اخیر مدنظر قرار گرفته است مقوله بهسازی و نوسازی این بافت ها می باشد. در این میان مدیریت شهری به عنوان یکی مهم ترین عوامل موثر بر فرآیند بهسازی و نوسازی در بافت فرسوده می باشد. بنابراین هدف از این پژوهش بررسی نقش مدیریت شهری در بهسازی و نوسازی بافت فرسوده در منطقه ۳ شیراز میباشد. پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش توصیفی، تحلیلی می باشد. روش جمع آوری داده ها نیز اسنادی (کتابخانه ای) و میدانی می باشد. در بخش اسنادی ضمن مطالعه ادبیات تحقیق به استخراج شاخص های مربوطه مبادرت گردید و در نهایت بخش میدانی شاخص های استخراج شده در قالب پرسشنامه بین شهروندان توزیع گردید. جامعه آماری پژوهش تمام ساکنان منطقه ۳ بوده اند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۲۵۴ نفر به دست آمده است برای تجزیه و تحلیل داده ها نیز از آزمون t -test, Mean, Regression در نرم افزار SPSS استفاده شده است. همچنین از دیگر نتایج تحقیق می توان به عدم وجود رابطه بین مدیریت شهری و انسجام اجتماعی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

شهردار، نوسازی و بهسازی، فرسوده، مسکونی، کالبد شهری، بنا، مرمت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1434361>

